

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om arbejdsmarkedsuddannelser og ophævelse af lov om udvandring. (Ophævelse af AF's monopol, nedlæggelse af Kursusnævnet for arbejdsmarkedsuddannelserne og indførelse af brugerbetaling for visse af AF's ydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 48).

Lovforslaget er et led i gennemførelsen af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, men det indeholder også forslag, der medvirker til at gennemføre den regelsanering, som regeringen har igangsat.

Lovforslaget omfatter følgende fire dele:

1. Liberalisering af formidlingsvirksomheden gennem afskaffelse af godkendelsesordningen vedrørende privat arbejdsanvisning og vikarbureauer.
2. Indførelse af brugerbetaling for visse af den offentlige arbejdsformidlings ydelser.
3. Nedlæggelse af det i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser nedsatte Kursusnævn og overførelse af klagesager til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der efter forslaget afløser det nuværende Ankenævn for Arbejdsløshedsforsikringen.
4. Endelig indebærer lovforslaget ophævelse af loven om udvandring.

Med den del af lovforslaget, der vedrører afskaffelse af godkendelsesordningen inden for den private arbejdsanvisning og vikarbureauerne, tilsigter regeringen en fuldstændig ophævelse af alle tidligere restriktioner for privat formidlingsvirksomhed.

De hensyn, der oprindeligt lå bag den offentlige arbejdsformidlings monopollignende stilling på formidlingsmarkedet, er efter regeringens opfattelse ikke længere aktuelle, og tiden er derfor inde til nu at gennemføre en fuldstændig liberalisering på området.

Efter forslaget opretholdes arbejdsløsheds-kassernes adgang til at drive *parallelformidling*, men kasserne skal ikke længere søge om tilladelse til denne virksomhed.

Med hensyn til formidling af *erhvervs-mæssigt optrædende*, der typisk kan være musikere, sangsolister og modeller, gælder det, at dette område allerede i dag er dækket af private bureauer. Den offentlige arbejdsformidling spil-

ler ikke nogen nævneværdig rolle i formidlingen på denne del af arbejdsmarkedet, og den væsentligste konsekvens af forslaget vil derfor være, at kravene om ansøgningsblanketter, standardkontrakter, regnskabsaflæggelse og lignende bortfalder.

Forslagets betydning for *vikarbureauerne*, der i dag kun findes inden for handels- og kontorområdet, forventes at være, at både de eksisterende og nye vikarbureauer vil udvide aktiviteten til andre brancheområder. Regeringen forventer, at vikarbureauer især vil finde udbredelse i brancher, hvor der er behov for midlertidig arbejdskraft, og hvor brugervirksomhederne anser det for fordelagtigt, at vikarbureauet mod betaling påtager sig arbejdsgiverforpligtelserne over for vikaren.

Med hensyn til *privat formidling i øvrigt* vil det være arbejdsmarkedets behov, der afgør, på hvilke dele af arbejdsmarkedet der skal være plads til privat formidlingsvirksomhed. Det er her forventningen, at private formidlingsvirksomheder især vil få fodfæste på områder, hvor formidlingen kræver særlig brancheindsigt.

Med den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af brugerbetaling inden for den offentlige arbejdsformidling, tilsigter regeringen at tilvejebringe lovhjælp for, at AF i særlige tilfælde kan kræve betaling hos arbejdsgiverne. Det er således ikke regeringens tanke at indføre en generel brugerbetaling, som kunne vanskeliggøre AF's muligheder for at være jobbørs og placere de svage grupper af arbejdssøgende. Der skal alene kunne forlanges betaling for formidlingsaktiviteter, herunder specielt korttidsformidlinger, når disse ikke er begrundet i hensynet til arbejdsmarkedets balance og fleksibilitet.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at brugerbetaling kan være et udmærket element til at skabe ligestilling mellem AF og private konsulentbureauer i tilfælde, hvor AF går ind på lige fod med private konsulentbureauer og leverer en særlig service for det enkelte firma. Et eksempel herpå kan være bistand til virksomhedernes uddannelses- og personaleplanlægning, og den foreslåede betalingsordning vil give AF mulighed for at udvide denne aktivitet og dermed forbedre kvalitet og bredde i samspillet mellem virksomhederne og den samlede arbejdsmarkedsservice.